

вѣде (го) и тѣри го въ тем-  
нищѣ та, докле да исплати  
длъжно то.

31 И като видѣха дръгаре  
те мѣ оновѣ (що то се оу-  
чиний), сожали имъ се мнѣ-  
гш, и дойдѣха та приказѣ-  
ха на господаратъ сичко то  
по тѣмко.

32 Тагѣва го повикѣ гос-  
подаро мѣ, и рече мѣ: раке  
лѣкавий, сичка та длъжни-  
нѣ ти простихъ, защото  
ме оумоли:

33 Не трѣбваше ли и ты  
да пожалишъ дръгаратъ си,  
каквѣ то те пожалихъ и  
азъ;

34 И разгнѣваше господаро  
мѣ, и предаде го на мѣчи-  
тели те, до гдѣ да плати  
сичка та си длъжнинѣ.

35 Такш и Отецъ мой  
небесный ще да направѣ  
вѣмъ, ако не простите се-  
кой ш срдцѣ то си на брѣ-  
та своего согрѣшенѣя та  
тѣхни.

### ГЛЯВЯ 47.

И ешдѣ, като свърши Ин-  
сѣч тѣя словеса, преидѣ ш  
Галилея, и дойдѣ въ сѣноры  
те иудейски, одонѣвъ Йор-  
данѣ.

2 И послѣдовѣха по него  
многѣ народи, и исцѣли ги  
тамш.

3 И приближихасе при не-  
го фарисей те, и искшѣваха

го, и дѣмаха мѣ: дали мо-  
же да вѣстави челоуѣкъ женѣ  
та си за секаква причина;  
4 И той шговорѣ, и рече  
имъ: не стѣ ли четѣли, защѣ  
оновѣ што е сотворилъ  
челоуѣкъ те и въ пѣрво, со-  
творилъ ги е мѣжекѣй полъ  
и женскѣй;

5 И рече: затѣва ще да  
вѣстави челоуѣкъ кашѣ си  
и мѣйка си, и ще да се со-  
бѣре со женѣ та си, и ще да  
бѣдатъ въ еднѣ плѣтъ  
двѣма та.

6 Шото не сѣ вече двѣ, но  
плѣтъ еднѣ. Оновѣ прочее,  
што е Богъ соединилъ, че-  
лоуѣкъ да го не раздѣлава.

7 Рѣкоха мѣ: а защѣ Мш-  
всѣй заповѣда да дѣва мѣ-  
ждѣ книга распѣтна, и да  
а вѣстава;

8 Рече имъ: защѣ Мшвсѣй  
по вѣше то жестокосѣрдѣе  
ви заповѣда да си вѣста-  
вате женѣ те, а ш начало  
то не е бшлѣ такш.

9 Но азъ ви говоримъ:  
защѣ който вѣстави женѣ  
та си безъ причина блѣдна,  
и шженѣсе за дрѣга, прѣлю-  
водѣйствѣва. И който зѣме  
вѣставѣна женѣ, прѣлюводѣй-  
ствѣва.

10 Рѣкоха мѣ оученицѣ те  
мѣ: ако е такава причина  
та на челоуѣка со женѣ та  
мѣ, пѣ доврѣ е да се не жени.

11 И той имъ рече: тоба